

JAUNAIS CELŠ

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRĀ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

SESTDIENA,
1. OKTOBRIS,
1988. g.
№ 40 (74)

Cena 2 kap.

● PĀRSKATI UN VĒLĒŠANAS

Tiesības būt līderos

Jau pašā sākumā agrofirma «Krasnij Oktjabrj» linu fabrikas ceha partijas organizācijas komunistu sapulce izvērtās interesanta. Ir taču zināms, ka pēdējā laikā šī uzņēmuma kolektīvs izdarījis labu izrāvieni uz priekšu ekonomiskajā un sociālajā attīstībā, strādā noteiktāk un pārliecinotāk. To visu spilgti apliecina darba galveno rezultātu augšupejošā dinamika. Piemēram, pagājušā gada pirmajā pusē zaudējumi šajā uzņēmumā bija 88 tūkstošu rubļu apmērā, bet šogad tajā pašā laikā jau ir 167 tūkstoši peļņas. Radikālas ekonomiskās reformas apstākļos svarīgs apkopojošs radītājs, kas liecina par pozitīvām izmaiņām ražošanā, ir darba ražīguma pieaugums. Citiem vārdiem sakot, tas ir izstrāde rubļos, rēķinot uz vienu strādājošo. Linu fabrikā, salīdzinot ar šo pašu periodu iepriekšējā gadā un rēķinot uz vienu cilvēku, nodarbinātu palielinājies līdz 11314 rubļiem. Ļoti liels darbs veikts kurināmā un enerģētisko resursu taupīšanā. Tajā skaitā siltumenerģijas ietaupīti 7,8 procenti, bet kurināmā — gandrīz puse.

Tas viss, kā zināms, ir kolektīva kopīgais nopelns. Bet cik liela tad kopīgo veiksmju krātuvītē komunistu loma, kāds

viņu darbības īpatsvars? Uz šo jautājumu viņi tad arī centās rast atbildi savā pārskatā un vēlēšanu sapulcē.

Padarīts, protams, nav maz. Velksmīgi organizēts uzņēmumā masu politiskais darbs. Interesanti tiek organizētas un norit vienotās politiskas. Atmiņā paliekošas bijušas tikšanās reizes ar agrofirmas ģenerāldirektora vietnieku un rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas locekli Pēteri Zukulu, Latvijas Kompartijas Preiļu rajona komitejas aparāta darbiniekiem. Čehos un rūpniecības administratīvajā ekā uzlabojusies uzskatāmā agitācija, aktīvi darbojusies rūpniecības un alkoholiisma apkarošanas komisija. Pēdējā laikā tai darba vispār kļuvis mazāk. Iepriekšējā gadā šai komisijai bija jāizskata 29 disciplīnas pārkāpēju lietas, bet šogad vairs tikai deviņas. Šo faktu tāpat var ieskaitīt audzināšanas pasākumu aktīvu.

Aizvadītajā laikā posmā nozīmīgs darbs ieguldīts tautas kontroles grupas un posteļu rosināšanā — šo iecirkni vada komunisti Nikons Trofimovs. Sarīkoti vairāki reidi, lai pārbaudītu visu resursu taupīšanu, kā tiek gatavota iekārta jaunajai darba sezonai. Tie ietaupījumi, ko jau minējām, lielā mērā ir tautas modro kontrolieru veikums.

Partijas ceha organizācijas sekretāres, kura strādā par uzņēmuma ekonomisti, Kiras Krišukas vadībā tiek īstenota darba algas un amatpersonu algu likmju reforma,

citi pasākumi, kas izriet no ekonomiskās reformas.

Nav atstāts novārtā arī individuālais audzināšanas darbs ar disciplīnas pārkāpējiem. Cik pārrunu nav bijis ar to pašu V. Illarionovu, vairākas reizes viņu pārliecināt mēģinājusi arī partijas rajona komitejas instruktore Valentīna Liniņa, kura ir šīs partijas organizācijas kuratore, taču... Tādi cilvēki, kuriem nav iespējams uzticēties, šajā kolektīvā vēl ir.

Par visu to komunisti izteicās pārskata ziņojuma apspriešanas gaitā. Runāja visi, kas ir šīs ceha organizācijas uzskaitē, katrs no viņiem bez stāvokļa analīzes izteica arī neapmierinātību ar to, ka partijas organizācija nav īsti efektīvi iespaidojusi daudzu darba galaiznākumu.

Linu fabrikas ceha partijas organizācijai šis nebūt nav viegls periods. Iedrošinos apgalvot, ka, lai arī ir sasniegti zināmi panākumi — pārskata posmā izdevies atbrīvoties no tādiem cilvēkiem, kuri tikai apkauja komunistu vārdu, šis process nav viegls. Tas allaž norit sāpīgi, jo katrs tūds gadījums,

kad kāds biedrs ir jāizslēdz no partijas rindām, ir savas nevarības atzīšana. Sapulces dalībnieki skatījās uz tukšajām vietām, ko vēl neson ieguva Zagorskis un Pudāne, un bija nomanāms, ka viņi izjūt vainas apzigu. Nevarēja šos biedrus atturēt no kļūmīgā soļa, pāraudzīnāt...

Pašlaik ceha organizācijas uzskaitē ir 7 komunisti, viņu vidū nav neviena strādnieka. Bet nav jāaizmirst, ka partijas spēks ir tur, ka tā var iespaidot tieši izšķirošos iecirkņus. Par partijas biedriem pirmām kārtām jāklūst jaunajiem strādniekiem. Mērķis ir skaidrs: papildināt rindas un paplašināt iedarbības sfēru, citādi, kā sapulcē izteicās agrofirmas partijas komitejas sekretāre Z. Agafonova, var nonākt pie tādām darba formām un metodēm, kas raksturīgas mazskaitliskām partijas grupām un mazāk efektīvas.

Arī dažiem no komunistiem, kuri piedalījās sapulcē, jāzina, ka labi strādāt ražošanā ir viena lieta, bet cita — papildus slodze, kas jāuzņemas, veicot partijas uzdevumus. Piemēram, Valentīnai Terentijevai bija uzdots uzlabot biedru tiesas darbu, taču šo uzdevumu līdz galam viņa nav veikusi.

Sarežģītājos darba apstākļos katram komunistam jāklūst par līderi savā kolektīvā un tas jāapstiprina ar darbiem.

A. ALEKSEJEVS

RĪT — SKOLOTĀJU DIENA

Kad rudens ir plaukumā, mūsu zemē oktobra pirmajā svētdienā atzīmē tautas izglītības druvas kopēju profesionālo svētku — Skolotāju dienu. Cik daudz tiek prasīts no šīs profesijas pārstāvjiem, lai mūsu jaunā paaudze izaugtu stipra fiziski un garīgi, cik daudz mēs pajaujāties uz šo cilvēku prasmi jaunatnē ieaudzīnāt labas un noturīgas īpašības. Un nepievījamies. Skolotāji atdod visus savus spēkus, talantu, pieredzi, savus labākos centienus, lai izaugtu droša maīņa un turpinātāji vecāku iesāktajam darbam, nākotnes veidotāji.

Jaunā paaudze pirmo skolu iet jau pirms tam, kad oficiāli uzsāk savas skolas gaitas — bērnu dārzos. To darbinieki arī ir pedagogi, audzinātāji. Bērnodarzs mazos zēnus un meitenes sagatavo patstāvīgai dzīvei, kas sākas ar skolas apmeklēšanu, aug ar viņiem un attīstās līdz pat izlaiduma ballei.

Agrofirmas kolhoza un rūpniecības uzņēmumu kolektīvu kolhoznieku, strādnieku, inženier tehnisko darbinieku bērnu skolai gatavo visi trīs rajona centra un Riebiņu ciema bērnodarzi, mūsu jaunā paaudze mācās abās Preiļu un Riebiņu vidusskolās. Visur ar to ir saprotosi un kvalificēti skolotāji, audzinātāji. Tālab mēs droši varam pajauties uz viņu profesionālo prasmi. Būt skolotājam. Cik reizēm tas liekas vienkārši, bet īstenībā ir grūti! Vienkārši un neinteresanti, ja nav tās dzirkstelītes, no kuras uz visu mūžu iedegas bezgala mīlestības pret savu lietu uguns. Tādā dedzīgā darbā četrus desmitus gadu aizvadījuši Riebiņu vidusskolas skolotāji Veneranda Staričenoka un Jāzeps Gudļevskis, trīsdesmit piecus gadus — Antonida Kapkova, Valentīna Mičāne, Klaudivja Petrova un Emilija Vasiļevska. Viņiem — īpaša atzīnība.

Sveicam svētkos, cienījamie Preiļu pirmā, otrā un trešā, Riebiņu bērnodarzu, Preiļu pirmās un otrās, Riebiņu vidusskolu auklītes, audzinātājas, skolotāji un vēlām vislielākos panākumus!

Zoja AGAFONOVA,
agrofirmas partijas komitejas sekretāre

PANORĀMA

GATAVOJAS GADATIRGUM

Kārtējā agrofirmas direktoru padomes sēdē izskatīti kolhoza un rūpniecības uzņēmumu darba rezultāti, kā arī tuvākie ražošanas uzdevumi, apspriesti perspektīvie jautājumi. Tiek veikts darbs jauna produkcijas veida — kūpināto sieru — ražošanas apgušanai. Iespējams, ka oktobra beigās pircēji agrofirmas kooperatīvajos veikalos jau varēs tos iegādāties.

Iecienīta produkcija ir kartupeļu čipsi, lai labāk apmierinātu pieprasījumu, nolemts darbu cehā organizēt divās maiņās, tāpat drīzumā uzstādīt čipsu ražošanas otru līniju.

Viens no kārtējiem svarīgākajiem uzdevumiem ir sagatavoties jau tradicionālajam rudens gadatirgum Rīgā, kas notiks nākamās nedēļas nogalē Āgenskalna tirgus teritorijā.

Mūsu agrofirma piedalās ar savu produkciju — Baltijas un Cederas sieriem, sviestu, kūpinātām desām, kartupeļu čipsiem, kā arī keramikas ceha izstrādājumiem.

Juris KAUŠA

TIRDZNICĪBAS CENTRS DARBOJAS

28. septembra dienas otrajā pusē atvērta jaunās veikala telpas Tirdzniecības centra ekā. Tā ir pirmā kārta šim kompleksam, kurā būs gan sabiedriskās ēdināšanas uzņēmums, gan kulinārijas un konditorejas izstrādājumu veikals.

Pirmās kārtas atklāšanas svētnībā piedalījās daudz vietējo iedzīvotāju no Riebiņu ciemata, arī garāmbraucēji. Ar īsu uzrunu un laba vēlējumiem veikala kolektīvam jaunās telpās uzstājās Preiļu patērtāju biedrības valdes priekšsēdētāja Nadežda Jermolajeva.

Veikala telpas ir gaišas un plašas, preces labi pārskatāmas, tās var skaisti izlikt. Apmeklētāji izdarīja daudzus pirkumus, pirmajā dienā veikals ietirgoja vairāk par trim tūkstošiem rubļu. Gribētos, lai atbilstoši te būtu arī lielāks preču asortiments, nekā citkārt Riebiņos.

Tajā pat dienā sāka nojaukt veco veikalu. Jaunā Tirdzniecības centra priekšā tagad ir plašs laukums, krāšņāks kļuvis ciemata centrs.

V. KĀRKLIŅA

PIRMIE RAJONA JAUNATNES SVĒTKI

Tie ir šodien. Pulksten trijos dienā sadzīves pakalpojumu namā kaimiņi no Viļāniem demonstrē modes, piedalās arī paši mājiņieki. Mūsu agrofirmā viņiņu prasmi labi pazīst, jo viņi to jau rā-

dījuši mūsu kultūras namā. Viens pasākums nomainīs otru, tie notiks vairākās vietās. Agrofirmas pārstāvji startē ielu skrējienā, kas notiks pulksten sešos un desmit minūtēs vakarā Komjaunatnes ielā, bet bez desmit minūtēm piecos vakarā — zirgaudzētavas puīši Rēzeknes ielas mikrorajonā demonstrēs elementus no jātnieku sporta disciplīnām. Mūsu pārstāvji piedalās arī ziedu kompozīciju izstādē.

Daudzi jaunie nolēmuši būt par līdzjutējiem šajos svētkos.

CELTNIEKU APŅĒMŠANĀS

Intensīvi paplašinās dzīvojamais rajons pie Daugavpils ielas Preiļupītes kreisajā krastā. Te jau izveidotas vairākas ielas, taču lielākā daļa namu uzbūvēta saimnieciskā kārtā. Vairāk nekā sešus gadus nebija manīti darbuzņēmēji — nu viņi te strādā: Daugavpils vispārējās celtniecības tresta G. Kučerenco brigādes montētāji. Top sešdesmit dzīvokļu māja no blokiem, celtnieki jau sasnieguši trešā stāva augstumu — pavisam to būs pieci. Šajā mājā lielāko tiesu dzīvos linu fabrikas strādnieki. Blakām tiek gatavots būvlaukums jaunam daudzstāvu namam.

Celtniecības tresta ļaudīm šim gadam mūsu pilsētā bija ielānāts celtniecības un montāžas darbos apgūt 140.000 rubļu, viņi strādā

Nobeigums 2. lappusē

GATAVI ZIEMAI?

Pie mūsu «Apalā galdā»
V. Unžakovs, A. Mališevs,
L. Sorokins, J. Teilāns,
I. Nor kārkle, A. Tumašova

Ziema — gadalaiks, par kura tuvošanos cilvēkiem īpaši nav jāatgādina. Par to liek atcerēties sals. Taču bieži vien gadās, ka arī tad, kad tas ir jau klāt, viens otrs sāk gausties par neērtībām, kas nav nekas cits, kā tikai neapmierinošas gatavošanās ziemošanai tiešs rezultāts. Lai mūsu laikraksta lasītāji varētu ņemt visaktīvāko līdzdalību gatavošanās darbos un darītu to pilnīgi apzināti, «Jaunā Ceļa» redakcija nolēmusi sniegt informācijas par jau paveikto, ko izdarījuši agrofirmas atsevišķu dienestu vadītāji un speciālisti, kā arī Riebiņu ciema Tautas deputātu padomes izpildkomiteja. Ciemata iedzīvotājiem atgādināt par savu mājokļu nodrošināšanu pret aukstumu, sevišķi, ja to apsilde ir ar centrālā apkuri.

Speciālistu domas noskaidrojām ar ekspresaptaujas metodi, tās papildina viena otru, tālāk atfista un gala iznākumā izveido noteiktu sistēmu, ko var raksturot kā neklātienē sarunu pie «apalā galdā». Aicinām šajā sarunā piedalīties arī visus laikraksta lasītājus. Uzrakstiet, ko darāt sociālo un ražošanas objektu gatavošanā dzīvei un darbam ziemas apstākļos, kā arī par problēmām, ko pašiem nav iespējams atrisināt.

VALĒRIJS UNŽAKOVS — agrofirmas galvenais inženieris mehāniķis:

— Viens no svarīgākajiem objektiem, no kura ražīga darba ir atkarīga dzīvojamo namu, sociālo un kultūras, kā arī ražošanas objektu apsilde, ir Riebiņu ciemata centrālā katlu māja. Pielikts daudz pūļu, lai to sakārtotu, padarītu drošu

eksploatācijā. Veikti pasākumi, lai nodrošinātu ūdens atfīršanu, izremontēti trīs katli, kas bija avārijas stāvoklī. To vietā tagad darbojas viens jauns katls, otrs tiek uzstādīts un tuvākajā laikā arī sāks darboties. Nomainītas sadales caurules, uzstādītas mazūta tvertnes ar 20 tonnu ietilpību un mazūta pieņemšanas rezervuārs, kura tilpums desmit tonnas, divi cirkulārie sūkņi. To visu nosaucu tādēļ, lai varētu stādīties priekšā, cik daudz bija jāpadara, lai droši sagatavotos ziemošanai. Būfībā bija jāpārliūko no jauna visa iekārta šajā katlu mājā.

Diemžēl, vēl neesam paguvuši visu izdarīt līdz galam un pilnā apjomā, taču tas ir tikai dažu dienu jautājums. Izmērot to, ka jāpabeidz otrā katla uzstādīšana, mums vēl jāsamontē elektroiekārta (sūkņi, apgaismojums un tamlīdzīgi), jāuzstāda dūmu rezerves sūcējs, daži papildinājumi otram katlam. Šis uzskaitījums nespeciālistam varbūt arī pilnībā neizgaismo situāciju, taču tomēr kļūst skaidrs, ka darbs tuvojas noslēgumam.

Nesen izdarīta centrālās katlu mājas pārbaude ražošanas slodzē, rezultāti mūs apmierina pilnībā.

ALEKSANDRS MALIŠEVS — kolhoza galvenais enerģētiskais: — Daudz darba bija arī saimniecības enerģētiskajam dienestam, tajā skaitā elektrokatlu mājā, kas mums darbojas govju lielfermā «Progress». No jauna pārkārtojām visus katlus, līmeņu rādītājos uzstādītas raidītāju automātiskās ierīces. Automātika bija jānomaina arī vienam no katliem. Uz šo brīdi palicis tikai viens liels darbs — šajā lielfermā jāieliek jauns spēka kabelis.

Cūkkopības kompleksā Aizupiešos mums ir trīs katli, divi no tiem nomainīti jau iepriekšējā gadā, šogad nomainījām tikai sprauslas. Dalvenā inženiera mehāniķa dienestam šeit jāveic tvaika cauruļvadu revīzija un, profams, jānovērš kļūmes, ja tādas tiks atklātas. Līdz ar to komplekss darbam ziemas apstākļos tiks sagatavots. Enerģētiskajam dienestam atliek tikai pārbaudīt apsilde lampas saimniecības novietnēs, jāveic nepieciešamie remontu.

Gada laikā daudz esam darījuši ielu apgaismojuma savešanā kārtībā Riebiņu ciematā: nomainīti ap trim desmitiem spuldžu, uzstādīti 15 jauni apgaismes ķermeņi. Taču, kā liekas pašlaik, jāizdara vēl visa apgaismojuma apsekošana, tās gaitā atklātās nepilnības būs jānovērš.

LEONĪDS SOROKINS — agrofirmas autosaimniecības autotransporta dienesta priekšnieks:

— Lai mēs varētu nodrošināt autotransporta dienesta nepārtrauktu darbu aukstajās ziemas periodā, ir vajadzīgs angārs, kuru pašlaik montē celtnieki. Darbs te rit sekmīgi, un šis objekts, kā paredzēts, tiks nodots ekspluatācijā šogad pēdējā ceturksnī.

Bez īpašiem atgādinājumiem katram vadītājam darbam ziemas apstākļos jāsaģatavo tam uzticētā tehnika, mēs kontrolēsim gaitu.

Gatavošanās ziemai kampaņā mūsu dienests savu ieguldījumu dod arī tādējādi, ka visupirms apkalpo ar transportu tos darbus ciemā dienestiem, kuri tāpat sākuši spriego gatavošanos. Tas tiks darīts arī turpmāk.

JĀNIS TEILĀNS — agrofirmas ģenerāldirektora vietnieks kapitālajā celtniecībā:

— Dienās, kad rit gatavošanās ziemošanai, celtniecības dienestam ir visvairāk pienākumu un vislielākā slodze. Vienlaicīgi jāveic arī citi ekstraspasūtījumi. Valērijs Unžakovs stāsta, ka mums jāuzceļ aizsargvairogs virs otrā katla, bet lai to izgatavotu, nepieciešami ugunsizturīgi kriegēļi. Kaut kur jāsamēķinā... Parasti gatavošanās ziemošanai laikā mums kā «sniegs uz galvas uzkrīt» dažādi negaidīti un steidzami pasūtījumi. Dzīve paliek dzīve, kā mēdz sacīt, bet mūsu dzīve no tā vieglāka nekļūst.

Tāpat, steidzamo pasūtījumu netrūks, bet bez tiem gada pēdējā ceturksnī mums vēl jāuzbūvē siltumtrase uz siera rūpnīcas siltumtīcām un jauno konditorijas ceļu, tvaika trase uz cietes rūpnīcu. Citiem vārdiem, jāveic samērā liels kapitālās celtniecības darbu apjoms. Lasītāju zināšanai: nākamā gada sākumā Riebiņu ciematā plānojam nodot ekspluatācijā vēl vienu katlu māju. Pagaidām

tiek risināti tās komplektācijas jautājumi, kuru izpildi kontrolē galvenā enerģētiskā dienests. Šis uzdevums nav no vieglajiem un vienkāršajiem. Teiksim, nesen no Bratskas saņemti četri katli, bet vadības pultis ir tikai diviem... Nu ir jāsāk lielā sarakste, atgādināšana, nokārtošana.

Vēl ir jāpiebilst arī par kārtējiem uzdevumiem lopkopības fermu gatavošanā darbam ziemas apstākļos. Līdz 15. septembrim tajās ieguldītā darba apjoms bija izsākams ar 131731 rubli lielu summu, bet līdz gada beigām tā mums jāpalielina vēl par 38139 rubliem.

IRINA NORKĀRKLE — kolhoza galvenā zootehniķe:

— Nav vārdam vietas — celtnieki mūsu fermu kapitālajā remontā strādājuši godam, apguvuši daudz vairāk līdzekļu, nekā bijām iecerējuši, pie tam arī veikto darbu kvalitāte nav slikta. Ar atzīmi «labi» veikts Leinišķu piena lopu novietnes kapitālais remonts, pašlaik te jau pabeidz jauna jumta uzlikšanu un grūdu noklāšanu ar keramzīta plāksnēm, palīgrāžošanas tiepu sakārtošanu. Aizupiešu lielfermā nomainīts viena korpusa jumts, ar bitumenu nosepts jumts palīgrāžošanas telpām. Tālāk turpināšu padarītā uzskaitījumu, mūs vairāk savilņo vairāki organizatoriskie jautājumi.

Ir tādi darbi, kuri neprasa spēku lielu piepūli, bet kurus celtniecības dienests pastāvīgi «aizmirst». Piemēram, jānomaina galīgi sapuvušie logu rāmji Baibu fermā — par to tiek diskutēts vismaz jau gadu, bet vežums no vietas tā arī nav izkustējies. Manuprāt, vajadzētu atgriezties pie vecajiem labajiem laikiem, kad par šādām un līdzīgām nebūšanām tika ziņots dispečerdienestam un pieņemti vajadzīgie mēri. Tiesa gan, arī tad celtnieki ne visai interesējās par šīm nolūkam speciāli iekārtoto žurnālu. Taču, domāju, ja būs norīkotas speciālas atbildīgās personas, kurām tiks adresēti pieteikumi, tad viss tiks nobūvēts no «nāves punkta».

Ir pienācis laiks noteikt arī tos cilvēkus, kuri galu galā atbildēs par fermu piebraucamo un ganību ceļu, govju pastaigu laukumu remontu. Pagaidām par to it kā atbildīgi ražošanas nodaļu priekšnieki, kuru rīcībā nav vajadzīgas speciālas atbildīgās personas, kurām tiks adresēti pieteikumi, tad viss tiks nobūvēts no «nāves punkta».

AINA TUMAŠOVA — Riebiņu ciema Tautas deputātu padomes priekšsēdētāja:

— Gatavošanās ziemai ir mūsu ciema visu deputātu uzmanības centrā. Par galveno pienākumu uzskatām sekot, lai visu invalīdu un gados vecu cilvēku mājās ir kurināmais. Mūsu deputātiem tāpat jāpārbauda, kā ziemošanai sagatavotas daudzdzīvokļu mājas — pret salu nodrošinātas durvis un logi. Tam visam galu galā ir sava loma kurināmā un citu energoresursu taupīšanā.

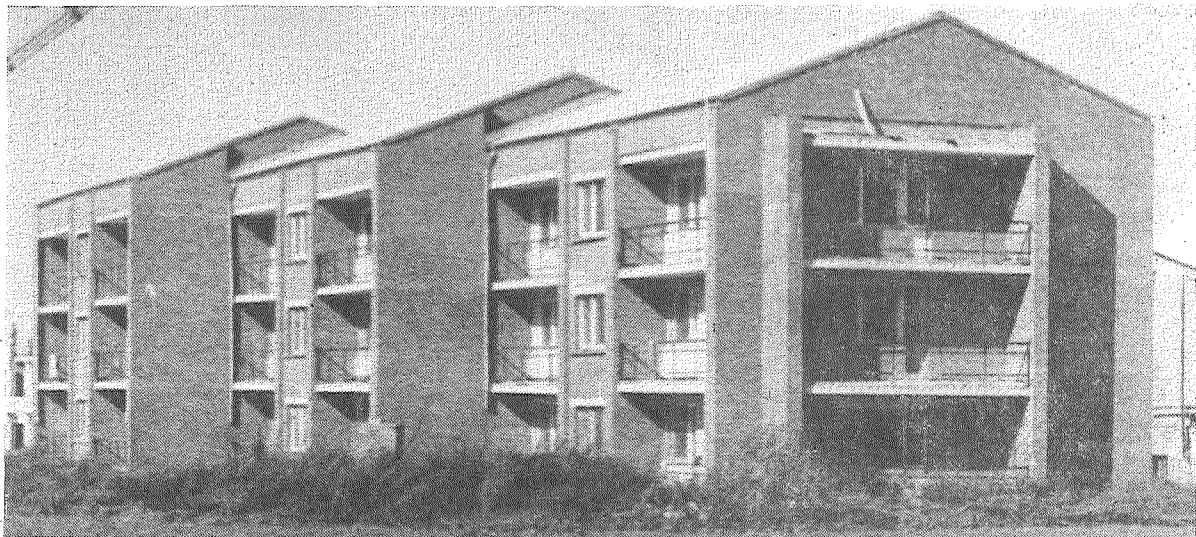
Visu, ko mums izdevies panākt, kā arī tuvākos un tālākos uzdevumus apspriedīsim kārtējā izpildkomitejas sēdē oktobrī. Jāpiebilst, ka sevišķu problēmu šajā ziņā mums nav.

Tam, ko mūsu neklātienē «apalā galdā» pārrunā izteica dalībnieki, varam piebilst nedaudz. Kolhoza «Krasnij Oktjabrj» valde kārtējā sēdē izskatīja gatavošanās gaitu darbam ziemas apstākļos ražošanas un sociālās nozīmes objektos. Lēmums, kas pieņemts, principā dod izsmeltojas atbildes uz lielāko daļu no izteiktajiem ierosinājumiem. Tajā skaitā nolemts, ka lietderīgi atjaunot agrāko kārtību par saimnieciskās nozīmes objektu remonta pieteikšanu dispečerdienestā. Kolhoza valde apstiprināja pasākumu plānu, lai savlaicīgi pabeigtu remonta un citus darbus, kas jāizdara līdz ziemošanas sākumam, noteica to izpildes termiņus, kā arī izvirzīja atbildīgos, lai viss noritētu laikā un kā nākas. Atliek panākt, lai itin visi kolhoza «Krasnij Oktjabrj» darbinieki piedalītos to izpildē.

A. ALEKSEJEVS

CELTNIEKU APŅEMŠANĀS

Sākums 1. lappusē

raitos tempos un savu uzdevumu līdz gada beigām domā pārspēt vismaz pusotras reizes. Tiek nodrošināta laba kvalitāte. Visi brigādes locekļi ir ar lielāku vai mazāku praktiskā darba stāžu, pieredzējuši meistari.

Celtnieki sola, ka šajā objektā darbus pabeigs nākamā gada martā.

Otrs viņu svarīgākais uzdevums mūsu agrofirmā ir bērnodārza celtniecība. Te pabeigti zemes darbi, pārkārtota kanalizācijas sistēma un sadzīti pāļi. Šobrīd var likties, ka tādai celtnī, kā bērnodārzs, vieta izraudzīta neveiksmīgi — klajumā pie parka aiz melioratīvo sistēmu pārvaldes teritorijas. Taču šis klajums nemīlīgs ir tikai tagad, bet kad būs uzcelts bērnodārzs, tiks labiekārtota arī teritorija. Sava nozīme būs arī tam, ka te līdzās ir parks.

Kā zināms, bērnodārzs šeit paredzēts plašs — ar 140 vietām, būs arī modernāks, kā jau piedien jaunākajai no šāda tipa celtnēm. Drīz sāksies objekta sienu izbūve, būvdarbu uzņēmēji — Daugavpils vispārējās celtniecības tresta PMK ļaudis sola nodot ekspluatācijā nākamā gada augustā. Šī solīdā organizācija, kuras labā slava izskanējusi tālu, ar solījumiem nemēģinās.

Nikolajs SĀVELJEVS, agrofirmas kapitālās celtniecības nodaļas priekšnieks.

ATTĒLOS:

pirmajā lappusē no labās — montētājs S. Šabolovskis, brigadieris G. Kučereno, montētāji un metinātāji V. Požarskis, L. Vaitjulevičs, V. Oniščenko, V. Fjodorovs, I. Lomašs un A. Ostrovskis.

Šajā lappusē — koprešanas iekārtas mašīnists Viktors Kravčenoks (pa kreisi) un kopretājs Juljāns Indriķovs no 31. celtniecības un montāžas pārvaldes, kura visā republikā nodarbojas ar pāļu dzīšanu, pie mums atbrauca no Valmieras. Tādu iekārtu ir četrpadsmit. Pabeiguši savu darbu — saskaņā ar shēmu sadzinuši sešmetrīgos pāļus, viņi jau strādā citā vietā.

A. MEŽMAĻA foto

Rūpniecība laukiem

Piena dzesētāji, govju tēmņu pneimomasāžas agregāti, slaukšanas iekārtas, vakuumsūkņi, ūdens pacelšanas ierīces sadzīves vajadzībām un... parasta slaucene. Tāds ir Kurgānas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcas ražošanas diapazons. Ar to nesen lauku iedzīvotāji varēja iepazīties izstādē «Rūpniecība — laukiem», ko atklāja Kurgānā.

No veikala — ar traktoru

«Gribu iegādāties traktoru»... šodien tāda vēlēšanās vairs nevienu nepārsteidz. Šogad PSRS 50. gadadienas vārdā nosauktā Taškentas traktoru rūpnīca no mazumtirdzniecības tīkla saņēmusi pieteikumu pirmā tūkstoša traktoru izlaidei.

Lauku ļaudīm, kuri strādā pēc ģimeņu darbuzņēmuma principiem, nepieciešama mūsdienīga tehnika. Ne mazāk svarīgi ir arī tas, ka Taškentā ražotais traktors nav dārgāks par automašīnu — maksā 8200 rubļus.

— Eksperimenta veidā iedzīvotājiem jau realizēts vairāk par simtu traktoru, — stāsta Taškentas traktoru rūpnīcas realizācijas nodaļas priekšnieks N. Zajacs. — Turpmāk realizācijai mazumtirdzniecības tīklā nonāks tās mašīnas, kas ražotas virs plāna.

Apmēram simts traktoru T-40, ko ražo Lipeckas traktoru rūpnīca, patērētāju kooperācija realizējusi arī sava apgabala zemnieku saimniecībām.

Laukos iecienīti motobloki ar uzkarināmajiem rīkiem, ko tāpat ražo šis uzņēmums. Tos izmanto desmitiem laucinieku individuālajās saimniecībās.

Traktoru un lauksaimniecības mašīnu ZPI preses centrs

EKONOMIKAS BILETENS

Apmēram tūkstoši rubļu dienā ietilgo agrofirma kooperatīvais veikal Riebigos, kur strādā dzīviesbiedri Feofānija un Nikolajs Harlamovi. Kopš 3. gada aprīļa, kad tas viesmīlīgi vēra durvis, pārdots preču par gandrīz 95 tūkstošiem rubļu — desas, siers, gaļas pusfabrikāti, sviests, konfektes, speciālas, ciete, ēļpiņš un citi produkti.
 ATTELĀ: Feofānija un Nikolajs Harlamovi.

Piena ražošana ārvalstīs

Lauksaimniecības produktu izmaksās piens sastāda vidēji 20 procentus. Starp Eiropas ekonomiskās sadraudzības (EES) valstīm šis rādītājs ir ļoti atšķirīgs: VFR — 28 procenti, Dānija — 26 procenti, Francija — 18, Grieķija — 9 procenti. Ražošanā vadošās vietas ieņem Francija un VFR.

Govju skaits EES valstīs 1979. — 1986. gados samazinājās. Dānijā, piemēram, par 16,8, Nīderlandē — 3,8 procentiem, toties ievērojami kāpināti izslaukumi. Dānijā vidēji no govju slauc vairāk par 6000 kilogramiem, Nīderlandē — 5600, līdz ar to gadu no gada palielinās bruto produkcijas ieguve.

Vislielākās fermas EES valstīs ir Lielbritānijā, vairāk par 60 govīm ir 43 procentos novietņu no kopīgā skaita, Nīderlandē tādu fermu 22 procenti. Šajās valstīs tikai 15 — 39 procenti fermu, kur mītinaš 100 govju. Francijā ir 32 procenti novietņu ar 5 — 19 govīm, bet 50 procenti — 20 — 49 govju, Vācijas Federatīvajā republikā pirmajā grupā 41 procenti, otrajā — 44 procenti mītņu.

Visaugstākais darba ražīgums, pateicoties koncentrācijai un specializācijai ir Nīder-

landē, Lielbritānijā un Dānijā. Salīdzinājumam: Padomju Savienībā sabiedriskajā sektorā 1980. — 1986. gados pieauga par 25,7 procentiem, bet govju skaits samazinājās par 2,3 procentiem, vidējais izslaukums 1986. gadā bija 2610 kilogrami (Preiļu rajonā — 3786, agrofirma «Krasnij Oktjabrj» — 5396 kilogrami).

Mūsu zemē govju izvietojumā šāds stāvoklis: 5,5 procenti ir fermās līdz 300 govīm, 13,4 procenti — līdz 500 govīm, 11,1 procenti — līdz 1200, un 24,3 procenti — vairāk par 1200 govīm, mūsu rajonā ir divas fermas ar līdz 50 govīm — 1,8 procenti, 45 fermas līdz 100 govīm — 40,9 procenti, līdz 200 govīm — 44 fermas — 40 procenti, līdz 400 govīm — 10 fermas — 9,1 procenti, virs 400 govīm — 9 fermas — 8,2 procenti.

Vidēji Padomju Savienībā, rēķinot uz vienu fermā strādājošo, ir 21—23 govju, bet Preiļu rajonā — 35,9. Salīdzināsim ar Eiropas ekonomiskās sadraudzības valstīm. Beļģijā šis rādītājs ir 23,5, Lielbritānijā — 29,1, Dānijā — 25,5, Itālijā — 7,8, Nīderlandē — 34,4, Francijā — 16,4, Vācijas Federatīvajā republikā vidēji 16,9.

Valentīna RUTKOVSKA, pirmrindas pieredzes vadošā speciāliste

Drīz varēsīm atzīmēt divdesmit gadu jubileju, kopš mūsu rajonā sākti risināt jautājumi par piena centralizētu piegādi pārstrādei — no 1969. gada, bet 1973. gadā šo jautājumu savā ziņā ņēma siera rūpnīca. Vai tālu esam tikusi? It kā piena autocisternas koncentrētas divu saimnieku rokās — tās ir mums, siera rūpnīcai, un arī ražošanas apvienības «Lauktechnika» rajona nodalī. It kā saimniecības ir atbrīvotas no rūpēm: tā pati «Lauktechnika» uztur kārtībā saldēšanas iekārtas, seko fermu mehānismu darbam un arī savāc, atved uz siera rūpnīcu pienu. Un tomēr tas drīzāk ir parādija par centralizēto piena savākšanu.

Kad mēs uzsākām pārkārtošanos uz šo sistēmu, tika nolemts fermās ieviest un uzturēt kārtībā: slaukšanas un saldēšanas iekārtas, svaru un mēru saimniecību, izveidot pienācīgas laboratorijas, apgādāt ar dezinfekcijas un mazgāšanas līdzekļiem, sakārtot piebraucamos ceļus. Bija izraudzīti izpildītāji, izlemti saimnieciskie jautājumi. Un tomēr divu desmitu gadu laikā līdz galam nav nekas izdarīts. Nav saņiegts mērķis, kas tika izvirzīts ar šo pārkārtošanos — efektīvi izmantot transportu, lai autocisternu šoferi varētu strādāt no pulksten 6.00 rītā un līdz 18.00 vakarā, ar vienu mašīnu apkalpojot iespējami vairāk fermu, nestāvēt dīkā.

Pie šādas sistēmas principu izstrādāšanas piedalījušies daudzi atbildīgi darbinieki, pierādīts arī tās ekonomiskais izdevīgums. Tas pilnībā izpaustos tikai tad, ja sistēma būtu ieviesta pilnībā un darbotos efektīvi. Taču izrādījās, ka divi gadu desmiti ir bijis nepietiekams laiks, lai varētu tikt vismaz līdz pusei.

Arī tagad mēs neatrodam cita ceļa, kā vien piena izvešanas centralizāciju. Bet varbūt visam pārvilkt pāri svītru un atgriezties pie vecās kārtības, kolhoziem un padomju saimniecībām nodot piena autocisternas, sak, tieciet galā pašī kā gribat. Mums, siera rūpnīcai tas samazinātu izdevumus transporta uzturēšanai. Bet no otras puses — sāktu šķobīties garantijas, ka no rajona saimniecībām saņemsim to, ko pašlaik saņemam.

Esmu pārliecībā, ka centralizācija jāpaveic līdz galam un tādā līmenī, lai visos jautājumos būtu kārtība. Laikraksts «Jaunais Ceļš» jau kritizēja, ka pašlaik piena cisternu šoferi ir it kā triju kun-

gu kalpi. Savu algu viņi saņem autobāzē, — siera rūpnīca piemaksā pusi no ekspeditora algas, jo viņiem jāveic šis uzdevums, jāatbild par piena pieņemšanu un tā saglabāšanu līdz nodošanai pārstrādei. Nav noslēpums arī tas, ka dažas saimniecības, lai «labāk izskatītos», mēģina no-

No kalpa par saimnieku

savas puses materiāli ieinteresēt. Vismaz, lai novērstu konfliktu situācijas ar speciālistiem un fermu ļaudīm, kuriem pats galvenais ir daudzums, nevis piena kvalitāte.

Domāju, ka visas algas un piemaksas jāsavieno vienās rokās un šoferis jāpadara par tstu stāvokļa saimnieku, par speciālistu ar lielu atbildību, pienākumu loku, un arī ar plašām pilnvarām. Jaunais darba saturs izmaina izpildītāju amata nosaukumu — viņš varētu būt piena sagādes inženiera līmenī. Šis cilvēks ir saimnieks fermā, tiesīgs būt par līdznoteicēju premiālo pakursu aprēķināšanā lopkopi-

bas darbiniekiem savā iecirknī, viņa pienākums būtu gādāt, lai raiti funkcionētu visa mehānizācija, saldēšanas iekārtas un svaru saimniecība, par katru kļūmi nekavējoties ziņojot apkalpes dienestam un panākot tās novēršanu laikā, pieprasot arī no mums, siera rūpnīcas, piena kvalitātes laboratoriju nokomplektēšanu ar nepieciešamajiem instrumentiem, materiāliem un citiem līdzekļiem. Visus savus priekšlikumus viņš ieraksta speciālā žurnālā. Un nebūtu nekās briesmīgs, ja viņa atklātās kļūmes fermu apkalpes dienests novērstu tad, kad tie cilvēki nestrādā, arī pa nakti, bet lai laikā viss atkal būtu darba kārtībā.

Būtu vēlams līdz 20. oktobrim paveikt fermu inventarizāciju, lai zinātu, kādā stāvoklī to mehānizācija, svāri, saldēšanas iekārtas, piena kvalitātes laboratorijas, piebraucamie ceļi un pārējais, lai zinātu, kas vēl jāpaveicams kātrā konkrētā gadījumā, un nākamajā, 1989. gadā mēs varētu pabeigt savas ieceres ar centralizāciju. Rajona saimniecības, ražošanas apvienība «Lauktechnika» un tās dienesti, kas atbild par fermu apkalpošanu, siera rūpnīca esam vienā iejūgā, mums ir viens kopīgs uzdevums un kopīgiem spēkiem tas jāatrisina.

Pēteris ZUKULIS, agrofirma ģenerāldirektora pirmais vietnieks

Šogad ielānots, ka siera rūpnīca izgatavos 5100 tonnas siera, vairāk nekā pusi no šī daudzuma — 54 procentus — realizēs augstākajā labumā. Tas ir ļoti atbildīgs uzdevums. Tāpēc tika pieiets kompleksi, visu darbu koordināciju un vadību uzņēmās realizācijas nodaļas vadītāja Zoja Gulbinska.

rādīja, ka varam realizēt arī vairāk, piemēram, pat par desmit procentiem, salīdzinot ar pagājušā gada veikumu un arī ar plānoto šogad, tātad iegūt vismaz 220 tūkstošus lielu papildus peļņu.

Visiem zināms, ka kvalitatīvu produkciju tikai no mūsu rūpnīcas iekšējām rezervēm vien nav iespējams nodrošināt, ir va-

GOVJU MEHANIZĒTĀS SLAUKŠANAS MEISTARU SACENSĪBA 1988. GADA 8 MĒNEŠOS

Slaucējas uzvārds	Govju skaits grupā	Izslaukts no 1 govju (kg)	+ vai - salīdz. ar iep. gadu
I. Pisuka	47	3509	- 150
A. Kirilova	49	3729	- 42
A. Isajeva	48	3463	+ 10
A. Ksendzova	47	3421	- 420
V. Kozlova	50	3942	+ 316
A. Meluškāne	50	3638	- 79
L. Ručica	50	3888	+ 204
K. Mihailova	49	3423	+ 78
Aizupiešu lielferma	391	3630	- 8
Z. Rubene	45	4770	+ 342
Z. Juhņeviča	42	4118	+ 218
J. Lepuka	44	4303	+ 368
V. Conka	35	4685	+ 603
Baibu ferma	166	4450	+ 357
L. Fjodorova	24	3674	- 812
V. Smukša	28	3342	- 463
V. Golubeva	27	4166	+ 508
Zabegu ferma	79	3725	- 254
M. Cakule	17	5786	
V. Sidorova	18	5560	
A. Mikulāne	17	5546	
Leinišķu ferma	52	5639	

J. Bahanova	33	3821	- 1173
A. Stepankova	30	4198	- 844
U. Amosova	29	3919	- 1045
Duntišķu ferma	92	3974	- 1028
A. Loginova	15	6583	
F. Daņilova	27	4507	- 741
Z. Tumašova	28	4946	+ 67
A. Juganova	30	5882	
D. Mamedova	27	5868	
«Progress-1»	128	5556	
J. Bobrova	48	4466	+ 271
J. Kapustenoka	51	4132	+ 453
M. Lazareva	54	4765	+ 315
M. Turubanova	50	4280	- 101
L. Mūrniece	52	4401	+ 95
J. Trofimova	51	3867	+ 81
L. Stānkeviča	65	2588	
V. Mihailova	54	3805	- 268
«Progress-2»	374	4222	+ 192
Komplekss «Progress»	502	4561	+ 396
L. Džeriņa	45	4084	+ 465
F. Gulbinova	43	3745	+ 217
K. Baikova	53	3192	- 444
V. Ksendzova	51	3368	- 510
Zaseku ferma	192	3572	- 91
Saimniecībā	1500	4085	+ 83

KO DOD KVALITĀTES I PROCENTS

Tikai par vienu procentu pret plānoto palielinot siera realizāciju augstākajā šķirā, rūpnīca papildus iegūst 22 tūkstošus rubļu peļņas. Tātad, kā saka, spēle ir tā vērtā. Visi darbinieki, izpradami kvalitātes celšanas lielo nozīmi, ar lielāku atbildības sajūtu sāka veikt pienākumus katrs savā darba vietā. Nodala panāca, ka mēs varējām paplašināt realizāciju Vissavienības fondā. Agrāk savus sierus piegādājām Maskavas un Ļeņingradas iedzīvotājiem, tagad pavērsis ceļš arī uz Vidusāzijas republikām.

Šā gada astoņos mēnešos augstākā labuma siera realizēti 62,6 procenti no kopīgā ražotā daudzuma. Darbs šajā laikā pa-

jadzīgas labas izejvielas. Un tie tad arī sākas klupšanas akmeņu zona. Mūsu uzņēmuma speciālisti visiem spēkiem cenšas, lai no saimniecības varētu saņemt labāku pienu, ne kuru katru, bet tieši sierošanai noderīgu. Tiek rīkotas kvalitātes dienas, pārbaudes uz vietām fermās, runāts dažādos līmeņos. Rūpnīca izvirza augstas prasības pret piegādātājiem, tiek pielietotas arī sankcijas.

Rūpnīcas kolektīvam sadarbībā ar visām saimniecībām jāgādā par to, lai veikaliem mēs varētu sūtīt patiešām vērtīgu produkciju.

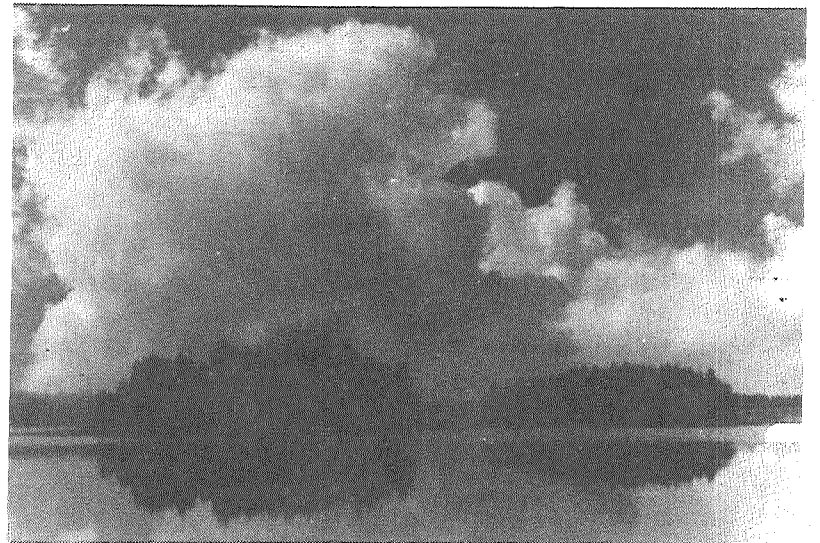
Valija ZIHARE, siera rūpnīcas ekonomiste

RUDENS MĀKOŅI

«Mainīgs mākoņu daudzums, brīžiem skaidrosies, īslaicīgs lietus, vēja brāzmas...» — ar šādu frāzi gandrīz katru rītu mūs pa radio apsviec sinoptiķi. Lietus pierimst, pelēkais vienmuļais klājiens virs galvām pašķīst un mīļi palūkojas saule — visapkārt viss sāk mirdzēt varavīkšņu krāsās. Pa dzidri zilām debesīm peld atsevišķi mākoņu kalni, lielāki un mazāki pikuci, mainās, izkļūst un blīvējas. Nekad nav mierā, mūžīgi pārveidojas.

Tāpat kā uz zemes, arī debesīs rudenīgas noskaņas, rudens spožais krāšņums.

Ventilators

KAS VAINĪGS?

Tikpat sens jautājums, cik mūsu mīļā zemīte. Mūžīgais un nemainīgais tā īstenības raksturs slēpj sevī arī piedienīgu atbildi: «Visi — izņemot mani!» Tā jau tas cilvēks iekārtots. Sacīsim, krītot no motocikla ar galvu ietriecies kokā, viņš vainos ne jau savu pārgalvību, bet gan kaimiņu, kurš šo koku iestādījis. Pretrunas, kas slēpjas jautājumā «Kurš vainīgs?», īpaši saasinājās mūsu dienās, kad pārmaiņu spirtie vēji liek patstāvīgi lūkoties sev apkārt, uz pagātni, uz nākotni... Tāda, izsakoties tēlaini, dinamiska poza bez dabiskas parādības — reiboņa, dažiem no mums nelauj paskatīties uz sevi un saviem darbiem no malas. Uz savu pozīciju pārbarošanās ceļā.

Šīs domas ilustrēšanai varu minēt daudzus piemērus. Nemsim kaut vai savā laikā skandalozo gadījumu ar būvbrigādes vadītāju Mihailu Galicinu. Lai šajā nopietnajā vēstījumā nepieļautu ne mazākos literāros izskaistinājumus, operēšu ar tik lakoniskām rindām kā no algebras mācību grāmatas: šīs lietas izskatīšanas protokola:

«Komisija atklāja, ka šī gada 16. maijā biedrs M. Galicins pēc vienošanās ar biedru A. Sevastjanovu no siera rūpnīcas teritorijas savas dārza mājiņas būvniecībai aizveda divas tonnas cementa. Par šo cementu b. M. Galicins iedeva parakstu, norādot atdošanas termiņu [kad varēs iegādāties rajona tirdzniecības filiā]. Vajadzīgo šādos gadījumos dokumentu [pavadzīmju] nebija.»

Komisija izdārta slēdzienu: «Biedrs M. Galicins, kurš tolaik strādāja par būvbrigādes brigadieru, un biedrs A. Sevastjanovs, bijušais iecirkņa priekšnieks, savīģos nolūkos izmantoja dienesta stāvokļus un nelikumīgi no siera rūpnīcas teritorijas izveda celtniecības materiālus — divas tonnas cementa dārza mājiņas būvniecībai.»

Lietā, šķiet, skaidrāka par skaidru, mūsu vēstījuma varoņu izdarība novērtējama pēc nopelniem. Taču Mihails kategoriski bija pret tādu lietas traktējumu. Pēc viņa domām, vainīgais bija viņa tiešais priekšnieks, kurš atļāva izvest cementu, šoferis, kurš pēc tā lūguma to izveda, celtniecības vadītājs, kurš iekrāva. Ja tāda garā turpināt, tad var izrādīties, ka sava daļa no vainas būs mums katram.

Taču nopietni ņemot, vai mēs tādus pavieglus secinājumus neizdarām paši, vai mūsu pozīcija pārkārtošanās gaitā ir tik stabila, ja vēl tādiem gadījumiem ir vieta? Daudzi taču zināja par Mihaila Venediktoviča plašajiem plāniem dārza mājiņas būvniecībā, varēja arī novērst tāda atgādājuma iespējamību. Jūs domājat, ka tomēr nevarēja? Labi, ielūkosimies šajā notikumā dziļāk.

Kā stāsta M. Galicins, tad būvmateriālu noliktava Preiļu iecirknī ilgāku laiku vispār nav tikusi noslēgta. Nāc un ņem, ko sirds vēlas... Tas ir mīnuss visiem iecirkņa darbiniekiem. Grūti noticēt arī tam, ka šis «savstarpējās izpalīdzības» gadījums te bijis vienīgais. Sprīdīet paši — pat brigadieris nav lāgā zinājis, kā šāda manipulācija ar būvmateriāliem darāma likumīgā kārtā. Paskaidrošu, un to ļoti vienkārši var ielāgot: uzrakstiet iesniegumu ar jūsu lūguma izklāstu

un eļiet pie iestādes vadītāja. Viņš uzrakstīs rezolūciju... Tad atliek būvmateriālus tikai nogādāt personiskās celtnes būvlaukumā. Protams, iepriekš apmaksājot transporta izdevumus. Pēc visām pazīmēm spriežot, Preiļu iecirknī līdz tam laikam pastāvējis pavisam savādāka kārtība. Tam visam varēja, un vajadzēja, darīt galu, lai darījumus nesāktu kārtot. Šis sakot, šaurā gīmenes lokā. Neuzdrošinās izteikt savas subjektīvās domas, bet tā vien liekas, ka arī materiālu izsniegšanu pret parakstu te uzskatīja par galīgi nevaldīgu lietu. Lūk, tad arī iznāca šāda kuriozitāte: cementu aizveda 16. maijā, bet parakstu no biedra Galicina saņēma 20. maijā.

Ar mūsu kļūdu piekrišanu bieži vien visai vienkārši ir paņēmt valsts mantu. Vienkārši arī tad, ja no piecām tonnām, kas ir pavisam, brigadieris paņēms divas, bet iespēju to no viņa atdabūt tuvākajā laikā tikpat kā nav.

Šāda «klusuma zona» tad arī vienu otru mudina piesavināties. Visbiežāk — bez atbildības. Negribu pieļaut domu, ka Mihailam Venediktovičam tik neatliekami bija vajadzīgs cementis, jo pēc tam vairākus mēnešus netika izmantots. Negribu pieļaut domu, ka cementu godīgā ceļā nebija iespējams dabūt citur, jo tiklīdz bija noteikts to atdot agrīformai, tūlīt bija nopirkts remontu un celtniecības pārvalde. Tomēr viņš par labāku atzina ignorēt esošos noteikumus... Tos, kuri mums veidoja visu iespaidā.

Tomēr, ja katrs, nemājot uz kaimiņa pusi, stingrāk padomās, kāpēc šis vai tas ir vai nav veikals, un arī par to, ko tad īsti dod pārbūvei — salauzts stagnācijas perioda vecās tradīcijas, taupīgāk izlietos materiālus un līdzekļus, godbijīgi attieksies pret sociālistiskajiem likumiem, būs labāk, tad laikam gan mēs patiesi skaidri sāksim apzināties faktorus, kas bremzē mūsu šodienas virzību uz priekšu.

A. VALERJANOVS

PĀRKĀRTOŠANĀS

Ministriju skaits jaunajā variantā bija mazāks, bet štatu saraksti palika līdzšinējie.

VĀRDS TURĒTS

Jaunajam kolhoza priekšsēdētājam traktoristi svēti apsoltīja ugunsdziru vairs neņem mutē. Un nedzer arī. Lai solījumu pildītu un paši nepaliktu bešā, jif ti ieosta caur degunu.

TIE PAŠI VĒŽI

Daudz runāts par pārkārtošanos, beidzot tas visiem apnika un vadība nolēma likvidēt līdzšinējo atskaišu sistēmu. Nokomplektēja atskaišu savācēju zinātniski tehniskās ražošanas apvienību un piešķīra tai limitus saimnieciskās patstāvības nodrošināšanai, katram šī kolektīva loceklim iedalīja dienesta mašīnu un piešķīra darbības zonu. Jaunais uzņēmums plaukst, ziņas ievāc no rītiem un vakaros.

Laimdots VIKSNA,
Līvānos

Valdemārs Ancītis

ŪDENSPLŪDI

Moto: Ede, dzere, danci sāce,
Kamēr ūdens plūdi nāce.
Vecais Stenders.

Bet tagad? Vai, kā ēd!
Jānis Liepiņš gan rājas, bet neklausā.
Bet tagad? Vai, kā dzer!
Cilvēks zvingulī tiek ieņemts un zvingulī mirst.

Bet tagad? Vai, kā dancol
Ja senču ēnas iekļūstu diskovakarā,
tās raustītos šausmās:

«Tie jau ir velnszinakas, ne dancotāji!
Kas te vairs palicis
no mūsu sudmalīņām,
no mūsu kumeliņa,
no mūsu tūdaliņa tagadina?»

Nu — tā tad!
Nemaz i nebrīnieties, ja vienu rītu
tie lielie plūdi ir atkal klāt.
Jautājums tikai par Noāsu —
ar ko tagad Noāss piepildīs šķirstu?

Un tā nu es viņam prasū:
— Kad sāksies tie plūdi,
vai tu viens pats tai lainērā kāpsi?
Jeb vai arī mūs, savus tautiešus, glābsi?

Un viņš atbild: — Glābsū.
Lai nenogrims dzelmē,
bet lai kopā ar mani uz nākotni iras,
es ļaušu kāpt kuģī

pa pārim no katras sugas un šķiras.
Pa divi zaķi un divi kaķi.
Divi bebrī un divi zebras.
Divi kraukļi un divi aukļi.

Divi dunduri un divi punduri.
Divi gulbji un divi stulbji.
Divi dzejnieki un divi zvejnieki.
Divi ķirurgi, divi dramaturgi un divi metalurgi.

Divi nīdēji un divi līdēji.
Divi cēļēji un divi pēļēji.
Divi slātavieši un divi čangalieši...

— Un tiešām no katrām pa divi?
— No katrām.
Divi tūristi un divi haltūristi...

— Un bez atlasēs?
— Bez atlasēs.
Divi jumīki un divi dumīki...

— Bet kālab tad tā? Vajadzētu ar atlasī.
Ar atlasī vajadzētu!
Te taču būtu tā īstā reize tikt vajā
no blēžiem un liekēžiem,
no lempjiem un nesāta tempjiem,
no klepto-, grafo- un visādiem citādiem māniem.

Bet Noāss man atbild:
— Ekoloģija. Es ceru, tu šo vārdu esi dzirdējis.
Būtu taču mulķīgi, ja kaut kādu plūdu dēļ
mūsu dzīvē izzustu

ierastais, pierastais, aprastais
līdzsvars.

Augstākā balva

«Nekas cilvēcisks man nav svešs» — nosprīda «Ventilators» un nodibināja balvu par gada svarīgāko notikumu viņa saimniecībā. Tā nav liela — labi pārredzama, tāpēc zūrijas un citas konkursskatēs komisijas neļiek dibinātas — visu daru pats. Tā tad nodibināta augstākā balva. Kāda! Kas ventilatoriem ir pats svarīgākais! Uzminējāt — piedziņas siksna. Un tik no ventilatoriem labuma, kamēr tie griežas. Aprunājies ar sevi, pieņēmu papildus lēmumu: šo augstāko balvu par sevišķiem nopelniem piešķirt arī pirms termiņa, par atkārtotiem jo sevišķiem nopelniem — arī vairākkārt. Jo,

kā zināms, rezerves kabatu neplēš un ēst neprasa.

Šoreiz pirms termiņa tiek apbalvots Benedikts Kaulacis. Jo daži no pēdējiem viņa aforismiem un fejetons «Triju kungu kalpi» trāpījuši mērķi un izsaukuši rezonansi. Viņa pārdomas par nebraukšanu tukšā un kravu transportēšanu pa ceļam savā adresē uzņēmūši vietējie kulināri un konditori, bet triju kungu kalpus sevī saskaņījuši un šokolādes tāfelīšu kukuļgēmiņos ieskaita tāpat vietējie iedzīvotāji. Tas viss liecina, ka minētā pilsoņa Benedikta Kaulača humors nav atrauts no dzīves īstenības. Lai arī turpmāk sabiedrības slāņos viņš varētu griezties tikpat apsviedrīgi, ar tādu pat ātrumu, tiek piešķirta bronzas siksna.

Sapņemat šo apbalvojumu, B. Kaulacis staroja priekā un pateicās ar vārdiem: «Tas ir visa kolektīva nopelns, sapņems avansā, un centīšos atgriezties uz tīcību!» «VENTILATORS»

ATVARĀ

brīžiem iekrīt viens vai otrs no linu fabriekas strādniekiem, kuri pieļauj neattaisnotus darba kavējumus.

Tie parasti ir reibinošo dzērienu lietošanas rezultāts. Šoreiz kājas paslīdējušas Jānim Pudānam

un Rodionam Mihailovam, bet Vladimiram Ilarionovam vispār jāatstāj darbs. Jāatstāj, ka vairāk par divi trīs darba kavējumi linu fabrikā tagad ir nebijis retums — agrāk kavēja pa 15-25 cilvēki (janvārī un vēlākos mēnešos).

KINO OKTOBRĪ

- «Pusmūža priekš», Tallinfilma,
- «Gaistošie mākoņi», I un II sēr., Indija,
- «Līgavaiņi», A. Dovženko st., ASV,
- «Deniels», ASV,
- «Sarkanā zona», Francija,
- «Turku agas testaments», Ungārija,
- «Vongas kundzes noslēpumi», «Kazahfilma»,
- «Afrodītes pārsteigums», Francija,

- «Viņa un velni», I un II sēr., ĒAR,
- «Mīlestības vēstules ar zemtekstu», Dienvidslāvija,
- «Mēness favorīti», Francija,
- «Visus aiz restēm», I un II sēr., Itālija,
- «Robinzonāde jeb Mans angļu vectētiņš», «Gruzija-filma»,
- «Uzliesmojums», ASV,
- «Hallo, takst!», Dienvidslāvija,
- «Asinainās kāzas», Spānija,
- «Erglis vai raksts», Francija,

- «Klusais priekš», Čehoslovākija,
- «Skapēna nedarbi», Francija,
- «Mēs esam brīnumbērni», VFR,
- «Strupceļā», PSRS, Sīrija,
- «Senās grāmatas noslēpums», Spānija,
- «Bez tēva», «Mosfilma»,
- «Politisko tēlu autors», ASV,
- «Cilvēks orķestris», Francija,
- «Viss kārtībā», Rīgas st. Seansu sākums pulksten 19.30

Redaktors A. RANČĀNS

Redakcijas adrese: 228273 Preiļu rajona Riebiņu ciemā, agrofirma «Krasnij Oktjabrj». Telefons — redaktoram un nodaļas vadītājam — 56732

Met. Pasūt. 1220 6171

Iespēsts Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacīta iespiedloksne.

Gribēji tālajā ceļā vēl iet,
Satumsa nakts...

Svarīgi saprast, ka tas, ko ceļam —
Tas stāvs, tas nojums
Ir mūsu mūžam, mūsu ceļam
Vienīgais attaisnojums.

Laimonis Vāczenieks
Skolotāju dienā un dzīves jubilejā
sveicam skolotāju Martu KAVINSKU,
vēlam labu veselību, radošu darbu.

Riebiņu vidusskolas 7. b. klases
skolēni un viņu vecāki

Laikraksta «Jaunais Ceļš» redakcija
izsaka dziļu līdzjūtību tuviniekiem
un kolēģiem sakarā ar smago
zaudējumu — laikraksta «Lēpina
Karogs» redakcijas atbildīgā sekre-
tāra

Kārļa PRIEDĪSA
pāragro nāvi.

Izsakām dziļu līdzjūtību JEYDOKIJA IVANOVA sakarā ar TEVA nāvi
Agrofīrmas administrācija un sabiedriskās organizācijas